

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane z izrednimi prilogami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemama ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po pet-črtnih črtah tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Vojaški črte po prostoru.

Reklame in spisi v uradniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

—Vse za omiko, svobodo in napredek!— Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnishtvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsoto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na tgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kenec pravde o novem občinskem redu ali deželni odhornek in posl. Anton Klančič kot neprostopoljni vedež Bileam.

Sv. pismo nam pripoveduje, da so Moabitci poslali svojega vedeža Bileama nad Izraelce, naj jih prekolne, Bog pa je navdahnil vedeža Bileama z drugim duhom tako, da je rod Izraelov, zagledavši ga pred seboj v šotorih, začel blagoslavljati v pozne rodove. Moabitški kralj seveda s tem ni bil zadovoljen, temveč je domu napodil vedeža Bileama.

Ta lepa podoba se je prenesla iz sv. pisma v splošno življenje, in danes pravimo dostikrat tistim, ki hočejo grajati ali zanikati pa morajo hvaliti ali pritrditi, da igrajo prostovoljno ali neprostopoljno ulogo vedeža Bileama.

Tak vedež je tovariš gosp. Anton Klančič — menda neprostopoljno — proti meni in tovarišu Štrekelju v slavnostni zadevi novega občinskega reda.

Da napravim z uradnimi akti konec tej brezkonni pravdi in pokažem površnost in plitvost, da ne rečem brezvestnost uprizorjene agitacije, hočem to na kratko razložiti.

»Gorica« in »Primorski list«, sta poslala g. Klančiča, ki sedi v zbornici poleg mene, v boj, naj on »kot sosed in nejurist — torej dober kristjan« odloči prepir, kako sva jaz in tovariš Štrekelj glasovala; g. tovariš Klančič bi imel naju kot poslanca kmečkih občin za to glasovanje seveda preklesti!

Ugodivši ob enem želji »Soče«, da se ta stvar pojasni, je poslal g. Klančič v časopis sledečo izjavo:

»Slavnemu uredništvu »Soče«
v Gorici.

Vsled poziva, zapopadenega v 13 številki Soče med raznimi in domačimi vestmi pod naslovom »Sedaj pošiljajo Klančiča v boj« izjavljam ter zastavljam za resnico te izjave svojo častno besedo, da

se je gospod poslanec dr. Treo zares zgražal nad tem, da se tako važen načrt zakona, kakoršen je načrt novega občinskega zakona stavi na glasovanje brez razprave, a ko se je glasovalo, se je tudi on vzdignil in se s tem pridružil svojim tovarišem. Na me je naredilo utis, da je bil sicer nasproten takemu sumarijnemu poropanju, da je pa glasoval pod pritiskom strankarske discipline.

Ker ste me pozvali, pričakujem zanesljivo, da moja izjavo tudi priobčite.

Z odličnim spoštovanjem.

V Podgori, dne 20. februarja.

Ant. Klančič.

V tem dopisu izjavlja torej deželni odhornek in poslanec Anton Klančič pod svojo častno besedo, da sem se jaz, ki sem njegov sosed, pri glasovanju vzdignil s sedeža. To je tudi odino, kar je mogel in moral g. Klančič videti in obdržati v spominu, kajti kako je glasoval g. dr. Tuma, ki je ostal sedeti zvest svojemu prepričanju, in g. Štrekelj, ki se je vzdignil z menoj, to se je lahko odtegnilo opazovanju tovariša g. Klančiča, ker ne sedi poleg njih in sem jaz kot njegov sosed, ko sem se vzdignil, najbržer zakril natančen pogled na navedena dva tovariša. — Se manj je zamogel tovariš gosp. Klančič videti in opaziti »pritisk strankarske discipline« name, ter je to le neopravičen njegov sklep.

In ta izjava g. tovariša, da sem se pri glasovanju o novem občinskem redu vzdignil s sedeža, je Bileamov blagoslov zame, ki mi ga je tovariš g. Klančič nehoté podelil. Na zahtevo Moabitov me je imel preklinjati ali navdahniti ga je Bog in oddal je svojo častno besedo za me in v čast resnici, hčerki božji.

Glasom uradnega stenografičnega zapisnika o XI. seji z dne 9. 11. 04. je

dal namreč deželni glavar novi občinski red, potem ko se razpravi en bloc name poslancev ni uprl, na sledeč način na glasovanje: Quindi metto adesso ai voti il Regolamento comunale con suoi 129 paragrafi e coll' introduzione, che è stata preletta insieme coi quattro articoli della legge, che la precede. I Signori, che così l'accettano, sono pregati, di restar seduti. — E' accolto.

To se pravi slovensko na kratko: da je dal deželni glavar vseh 129 §§ novega občinskega reda po čez na glasovanje in pozval tiste, ki so za sprejem zakona v tej celotni obliki, naj ostanejo sedeti na svojih sedežih.

Ker je izjavil tovariš g. Klančič kot moj sosed pod svojo častno besedo, da sem se jaz pri glasovanju vzdignil in ne ostal sedeti, je dokazal on sam v zvezi z uradnim stenografičnim zapisnikom na zame častno način, da sem glasoval proti sprejemu novega občinskega reda.

Hvala Vam toroj za to uslugo, gospod tovariš, tudi ako ste jo storili nenaumeravano!

Za našega Bileama pa nastane vsled njegove izjave drugo izvensvetopisensko vprašanje in to je: Kako pa je on sam, deželni poslanec in župan Klančič glasoval?

Ako se stavi z menoj in tovarišem Štrekeljom, ki sva se pri glasovanju vzdignila proti zakonu, v neko nasprotje in me celó utika pod jarem naše strankarske discipline, potem je poslanec g. Klančič po lastni svoji izjavi sklepati pri glasovanju obsedel. S tem pa je glasoval poslanec Klančič glasom stenografičnega zapisnika za novi občinski red in je pustil na cedilu svojo stranko, od katere sem dr. Gregorčiča dobro videl vzdigniti se proti zakonu.

Vem, da je glasovanje tovariša Klančiča prav tako kakor moje neodločilno, dokler smo slovenski poslanci v manjšini, vprašati je pa vendar treba,

kako on kot župan to opravičuje? — Najbržer ni pazil, ali deželnega glavarja slabo razumel, kakor se to tudi drugim lahko zgodi. —

Posebni izvajanj ne delam. Bodi le rečeno, da jaz ne zamerim g. Klančiču njegove izjave, kajti

1. je mož-poštenjak, ki ne more za to, ako ni kos zmešnjavam v naši deželni zbornici;

2. ni sestavil izjave sam, temveč ž njo le ustregel možu, stoječemu za njim, ki se rad »zgraža«, (kar se g. Klančiču ni še pripetilo) in le prerad »sumarično« to je površno postopa; —

3. je pripomogel ž njo do zmage resnici in pravici v jako nedelikatni agitaciji nasprotne atranke.

Inda to mi zadošča! Ta tragikomična dogodba pa ima svojo moralo.

Pred vsem za tovariša g. Klančiča in za sestavitelja njegove izjave! Ako se že hoče udariti po tovarišu poslancu iz strankarskih ozirov, potem mora dotični to zaslužiti vsled lastne krivde, in to mu je treba dokazati.

Protestovati je treba z vso odločnostjo proti temu, da se s tako površnostjo in tako plitvostjo, kakor se je v tej agitaciji zgodilo, blati poslanci pred volilci. Nehati mora vsako javno življenje, ako so v takih političnih nesposobnostih deželni poslanci in odborniki tako komodni ali tako malo bistrourni, da si ne pregledajo niti lastnih uradnih zapisnikov, ki jih imajo pred nosom.

Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade, že celó, če niti tako daleč ne misli, kakor nos seže!

Drugi del morale pa je za slovensko javnost na Goriškem: Mi ne pridemo nikamor naprej in ne dosežemo nobenega političnega ali gospodarskega cilja na Goriškem, dokler se bodejo med poslanci in proti njim vršili osebni boji in preganjanja. Zdrava kritika je dobra in potrebna, osebni boji pa moré ljudi in ne privedejo nikamor!

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.
(Konec.)

Meni kar lasje vstajajo na glavi, kadar na to mislim, ker ta smrt res odpira pred njo novo življenje; zato bosta to dva pretresa dva groma, ki udarita v to bedno, predrago glavico... Tega niti zdravnik, niti teta, niti gospa Celina ne razumejo.

Ne! ona ne sme tega vedeti do konca!

Kaka nesreča, da ona ne more odpotovati!

Tukaj bo težavno, prav nemogoče, obvarovati jo. Tu nam ona čita z obraza, da se je nekaj pripetilo. Vsaka beseda, vsak pogled more obrniti nase njeno pozornost in roditi v njeni glavi najrazličnejša dopuščenja. Danes se je začudila naglemu prihodu zdravnika — in od gospe Celine vem, da je začela izpraševati, radi česa je dospel, in če morda njej ne grozi nevarnost? Sreča, da je teta ohranila zavest in ji odvrnila, da se v podobnih okoliščinah od časa do časa posvetuje z zdravnikom. Angelica ima tako malo skušenj, da ji je mahoma verjela.

Na kak način more zahtevati od služabnikov, da ne bi nosili te tajnosti na obrazu. Ali oni si že tako nekaj domišljujejo, zlasti radi moje svaritve in prepovedi, ter gotovo izvedo to, kar se je pripetilo. Vseh vendar ne morem zapoditi.

Že same pogostoma dohajajoče brzojavke obračajo nase pozornost. Danes sem prejel drugo brzojavko iz Baka od Hvastovskega z vprašanjem, kaj ima početi s truplom. Odgovoril sem mu, naj ga med tem pokoplje na mestu. Prosil sem starega Hvastovskega, naj odrine v Varšavo, in pošlje odgovor, a obenem tudi telegrafično nakaznico za denar za pokritje stroškov. Toda ne vem, če je mogoče poslati iz Varšave v Bak tako nakaznico?

Dne 13. listopada.

Danes sem pregledal večerajšne časopise. V dveh sta se nahajali brzojavki o smrti Kromickega. Ako je mladi Hvastovski doposlal ti brzojavki, pa je bržkone znorel. Služabnikom je že vse znano. Njih obrazi so taki, da se kar čudim, da Angelica ni obrnila na nje pozornosti. Pri obedu je bila nekako vesela in nenavadno živahna. Le navzočnost zdravnika me navdaja s tolažbo. Njemu ni za smrt Kromickega prav nič mar, zato zabava Angelico in se šali ž njo — ter jo uči igrati šah. Za to pa me gospa Celina pripravlja v obup. Sorazmerno, kakor je bila Angelica danes čimdalje veselejša, je pridobivalo njeno lice čimdalje bolj mrliško fiziognomijo. Danes sem jo radi tega strogo oštel. —

Dne 14. listopada.

Po nasvetu zdravnika se nahajamo vsi v Varšavi. Angelici se je reklo, da se doma, v Ploševu, uvedejo »kalorifere«, vsled česar se je treba izseliti za nekoliko tednov. Potovanje jo je močno vtudilo. Vreme je slabo. Toda zadovoljen sem, da smo sem dospeli, ker na svoje služabnike se laže zanesem. Hiša se nahaja nekoliko v neredu. Množica slik je že izlo-

ženih. Angelica jih je navzlic vtujenosti hotela ogledati, zato je sem ji služil za »cicerona«. Rekel sem ji, da moje najljubše sanje so, biti kedaj njen kažipot po Rimu. Ona pa mi je odvrnila nekako otožno:

»Jaz tudi pogostoma mislim na Rim, toda zdi se mi, da tje kaj nikdar ne pridem.«

Meni se je srce stisnilo, ker sedaj se bojim vsega, celo predslutenj, katere menim videti v vsaki besedi. Vendar ji odvrnem veselo:

»Jaz pa ti slovesno obljubujem, da tje kaj pojdeš — in sicer za dlje časa.«

Čudna stvar, kako urno se človeška narava prilagodi vsakemu položaju ter se vseli v svoje novo pravo. Jaz že nehote smatram Angelico za svojo in jo svarim kakor svojo lastnino.

Zdravnik je imel prav. Ali prav smo vendar storili, da smo se preselili v Varšavo. Najpoprej je tu pomoč lažje pri roki, drugič pa je tukaj mogoče ne sprejemati posetov, v Ploševu pa bi bilo nemogoče odganjati ljudi od hodnika. Brezdvomno bi bili dospeli razni znanci z izrazom žalosti. Končno se je v Ploševu že nakopičila nekaka tajnost in mračna atmosfera, v kateri je moj napor: dati razgovorom nekam veselejši ton, postal nekako zbadljiv. Dopuščam, da se temu ne izognemo niti tu v Varšavi, toda tu dobi Angeličin duh vsaj nekaj opravek, ko bo premleval na tisoč drobnih vtisov, katerih nudi človeku življenje v mestu, med tem ko bi bila v takem Ploševu pozornostna na vse spremembe, kakoršne bi zapazila v okolišu.

Na ulice nikdar ne bo zahajala sama, sploh pa bo hodila tje le malo. Zdravnik ji sicer priporoča gi

V tej zadevi podpisem z obema rokama resolucijo županov in podžupanov iz Brd z željo, da se v tem znamenju zedini cela slovenska dežela in doseže konec takih nezdravih razmer.

Dr. T re o,
deželni poslanec.

„Goriška zveza“.

II.

Glavno »gospodarsko« delo na klerikalni zadrugi podlagi se je vršilo doslej na Kranjskem. Uspeh je negativen. Lepo število kmetov je bilo obsojenih v zapore in globo, prišli so po nepotrebi v sramoto; lepo število trgovcev je bilo uničenih, kar pomeni le škodo v narodnogospodarskem oziru; vse to pa vsled zadržnega delovanja na katoliški podlagi. Tukaj so ustanovili posojilnico, tam kmetijsko društvo, tam gospodarsko, na tretjem kraju konsumno društvo, itd., s kratka: vsi mladi bojoviti kaplani so po hitro prebrani maši tekali in še tekajo v »društva«, kjer merijo blago, točijo vino itd., trgujejo, kakor bi bil trg njihov poklic. Pri vseh takih »zadržgah« so oni vse; ali to imajo napravljeno jako previdno. V odbor se dajo voliti s početka, ako gre dobro, ostanejo še v odboru, ako ne, se ne dajo voliti več, marveč zvrnejo vse breme na druge, seveda jih nafarbajo grdo, da je vse v najboljšem redu, izkazujejo dobiček — v resnici pa je začelo iti že vse pod zlō. Ko pride krah, se pokaže velikanski nered in sleparije. Nobena knjiga ni v redu, nič se ne ve, kako in kaj, le dolgovi je strašno. V takih kritičnih položajih pa prihaja iz Ljubljane »revizor«, ki sestavi bilanco ter »spravi vse v red«. Kako se dela to, so pokazale že razne zanimive sodnijske razprave na Kranjskem. Vse drugo je, le reda ni. Kmetič pa mora potem odpirati možnjček in plačevati. Kaj v take razmere naj pridemo tudi na Goriškem?!

V naši deželi so bili doslej že nekateri »gospodarski« poskusi v smislu klerikalne zadržne organizacije. Že pred trinajstimi leti so hoteli ustanoviti v Gorici konsumno društvo, kar se je pa k sreči preprečilo, ustanovila pa so se kmetijska društva tudi po deželi. Pred par leti smo se pogostoma pečali s klerikalnim kmetijskim društvom v Št. Petru, ki se je spremenilo po hudi krizi v čisto navadno oštarijo; bavili pa smo se tudi z »gospodarstvom« v Cerknem, in v živem spominu je še vsem, kako je završčalo v klerikalnem taboru, ko je prišla na vrsto znana

klerikalna zadruga v meštu. Vse po vrsti gre po uzorcih s Kranjskega: ustanovitev in vse zle posledice blagoslovljenega združništva. Karkoli je bilo doslej osnovanega od strani klerikalcev na zadržnem polju tudi pri nas, je skončalo in skončava žalostno, kakor na Kranjskem. Zadržništvo je pač težavno in more vspevati le v spretnih rokah, ako so dani za to vsi predpogoji; kjer ni teh, kjer se kar tje na slepo snujejo gospodarska društva, zadruga, posojilnice, tam ne more priti drugo nego le nesreča. Kranjska nam je svarilen vzgled v tem oziru. Ta vzgled naj nam stoji pred očmi, ko vidimo, da se hoče začeti tudi pri nas delati tako klerikalno zadržništvo kakor pri sosedih Kranjskih. Vse tisto zadržništvo na Kranjskem se je pokazalo sleparsko, in v delu takega zadržništva je bil obsojen dr. Šusteršič v državnem zboru, da ima od žindre umazane roke. Žindra se obeta tudi na Goriškem, in z njo se družijo brez dvoma tudi umazanost, pa ne le to, marveč tudi nesreča in plačevanje po nepotrebnem.

V okrožnici so se že pohvalili, da je naročevanje žindre lani uspelo. »Poskus se je posrečil« — pravijo. Spravili so res nekaj ljudi na svoje limanice, ali to je šlo trdo in počasi, kar se je razvidelo najbolje iz notic po farovških listih. — Je že prišlo naročilo — so pisali danes — za par dnij pa: pride v kratkem! Oglasite se! Povedali smo tudi že, da tako naročevanje v ulici Vetturini je precej drago, ker poleg naročnine je treba plačati tudi kronice, da ga vpišejo v zadržništvo! Povedali smo pa tudi, da je neki ugledni župan na Vipavskem vrgel »zadržgarjem« vse skupaj nazaj pod noge, ker ni bil za nič! Da je to res, je najboljši dokaz molk od »zadržne« strani!

DOPISI.

Iz Kobarida. — Pretečeno nedeljo se je vršil tukaj plesni venček, aranžiran od čestitih gospa, v prid »Šolskega doma«. O izidu istega se čuje pač le en glas: Takega plesa ni bilo še v Kobaridu. Kmalu po 8. uri se je začela polniti obširna, z zelenjem, cveticami in trobojnicami ukusne okinčana plesna dvorana v hotelu »Pri pošti« in okolo 9. ure je bila ista že tako natlačena plesačelnega občinstva, da je moral plesalec že prav spretno voditi svojo plesalko, da se nista zadrževala ob svoje soplesalce. Bilo je okolo 50 parov, ki so vstrajno rajali pozno v noč, in ko je mežnar odzvonil dan, še mnogi niso mislili na odhod. Pa saj se ni prijznemu vabilu odzval samo cel Kobarid, nego je došlo na ples tudi mnogo gospode iz bližnje in daljnje okolice.

banje, toda našel sem že pomoč tudi za to. Za našim hlevom se razprostira obširen vrt z leseno galerijo ob zidu. Pa zapovem opremiti to galerijo s šipami in ondī bo po zimi, zlasti ob slabem vremenu, sprehajališče za Angelico.

Grozno mučen pa je vendar ta neprestani strah, ki visi nad nami.

Dne 15. listopada.

Kako se je to zgodilo? Radi česa? Odkod ji je nekaka slutnja mogla priti v glavo? — tega ne morem uganiti. A vendar je prišla. Danes pri zajutreku je nakrat dvignila oči, in pogledavši nas pozorno po vrsti, rekla:

»Ne razumem, kaj je to, toda imam tak vtis, kakor bi kaj skrivali pred menoj.«

Jaz sem čutil, da bledim; vedenje gospe Celine je bilo zelo nesrečno; samo poštena in ljubljena teta ni zgubila zavesti in začela je takoj grajati Angelico.

»Kajpada, kajpada,« je dejala, »skrivali smo ti doslej, da te smatramo za nespametno glavico, toda dalje ti tega ne bomo skrivali.«

Leon je včeraj dejal, da se nikdar ne naučiš igrati šah, ker nimaš nikakega smisla za kombinacije.

Kdo sem se zavedel, sem se oprijel tega razgovora in jel sem se smejati ter zbijati šale, Angelica je odšla naviडेzno pomirjena, vsekako pa sem bil gotov, da nismo premogli razpršiti popolnoma njene slutnje in da se ji je moja veselost mogla dozdevati smetna. Teta in gospa Celine sta bili močno prestrašeni, mene pa se je pollaščeval obup, ker sem mahoma zagledal brezuspešnost našega truda, da bi ostala stvar dolgo tajna. Dopuščam, da misli Angelica sedaj samo to, da skrivamo pred njo nekake neugodne finančne vesti; toda kaj bo, ako čez teden, dva tedna, mesec dnij ne

pride nobeno pisme od Kromickega? Kaj ji povemo takrat, s čem opravičimo njegov molk?

Proti poidnevu je dospel zdravnik. Takoj smo mu povedali, kaj se je zgodilo — on pa je začel ponavljati svoje prejšnje mnenje, češ, da je treba na vsak način povedati Angelici resnico.

»Kajti,« je dejal, »naravno je, da se gospa Kromicka jame vznemirjati v kratkem vsled pomanjkanja pisem in da si bo domišljevala vsega najhujšega.«

Toda jaz sem si prizadeval oddaljiti še to skrajno neizogibnost, in rekel sem, da jo v najhujšem slučaju prav ta nemir privede na to novico.

»Da,« odvrne zdravnik, »toda dolgi nemir slabo pripravlja orgnizem na prehod, ki ga pričakuje, in kateri verjetno tudi v ugodnih pogojih ne bo preveč lahak.«

To utegne tudi biti res, toda v meni kar srce umira strahu. Vse ima svoje meje, torej tudi človeški pogum. Nekaj tiči v meni, kar temu obupno nasprotuje, in upiram ter bojim se nekakega glasu, ki mi pravi: ne! Med tem sta se gosci že odločili, da ji jutri povesta vso resnico. Nisem imel pojma, da se more človek kake reči tako močno bati. Toda tu vendar gre za njo.

Dne 16. listopada.

Do večera je bilo dobro — zvečer je prišel nakrat krvotok. Ali jaz sem dejal!... Ura je odbila tri... Takoj je zaspala. Zdravnik je pri njej. Moram biti miren — moram! To je za njo potrebno, da je vsaj nekdo v hiši, ki ni zgubil glave. Moram!...

Dne 17. listopada.

Zdravnik je dejal, da se prva perijoda bolezni pravilno razvija. Kaj pomeni to? Ali pomeni to, da ona umre?

Veselje je bilo gledati od zadovoljstva žareče obraze dičnih naših gospa, in to tudi po vsej pravici, kajti toli moralen koli gmoten vspeh plesa je nadkrillil upanje največjega optimista. Pisec teh vrstic jim prav iz srca čestita, na tej tako krasno vspeli veselici!

Domače in razne novice.

Poveljnik 3. voja, pl. Succovaty, si je oglel po dovršeni inšpekciji garnizije tudi 10 hlevov, kjer bodo imeli konje husarji, ki pridejo začetkom prihodnjega meseca v Gorico. Succovaty je odpotoval včeraj iz Gorice.

Umrl je v Gorici v starosti 80 let vpokojeni sodnijski uradnik Fr. Pitamic, oče dr. Pitamica. Pitamic je bil rodod Tolminec.

Avskultantom je imenovan pravni praktikant Matija Lavrenčič pri okrožni sodnji v Gorici.

Za otroški vrtec v Solkanu so nabrali rodoljubni Solkanci v Atenah, spominjaje se svoje nadobudne mladeži v daljni domovini, 25 kron. Srčna hvala!

Tukajšnje c. kr. finančno nadzorništvō nam piše: — C. kr. užitninski urad je bil do sedaj v Barzellinskih ulicah, ločen od glavne davkarije v Kapucinskih ulicah. Stranke so morale vsled tega zaradi užitnine na dva kraja hoditi, kar je prizadevalo mnogo zgube časa. Da se tej nepriliki opomore, prestavil se je tudi užitninski urad v davkarijo in sicer v sobo št. 4. v pritličji, kjer je zedinjen z uradom za pobiranje užitnine. Boleta se torej sedaj dobi v isti sobi, kjer se tudi plača užitnina.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da se je pri založnikih uzigalice gg. bratih Perdan v Ljubljani in pri založništvu družbinoga pralnega mila izvršila najstrožja revizija, ki je uverila družbino vodstvo, da so le te založniške tvrdke oddajale vse po pogodbi naši družbi pripadajoče prispevke vestno tudi naši družbi. Ob tej priliki opozarjamo vse cenjene slovenske rodoljubkinje in rodoljube, da rabijo izključno le družbine vzigalice in družbino pralno mila. S tem se zagotavljajo družbi stalni dohodki, in rabijo objednem le najboljše izdelki.

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela svojo 159. vodstveno sejo dne 22. februarja 1905. Začetek ob 2. pop. uri. Navzoči: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. Dragotin vitez Bleivcis-Trsteniški, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Ivan Šubič. Svojo odsotnost je opravičil cesarski svetnik Ivan Murnik in tajnik dekan Anton Žlogar. Prvomestnik je obvesdil navzoče, da se je naprosen 15. januarja t. l. vdeležil shoda pri sv. Jakobu v Rožu na Koroškem. Označil je s cela nenavedno narodno vnemo tamošnjega ljudstva. Samo od sebe je namreč prišlo na to misel, da pozida tu štirirazredno slovensko šolo in ne odneha od tega svojega trdnega sklepa. Imenom vodstva je pozdravil na shodu navzoče in jim obljubil družbine poztvoval-

nosti za to šolo do najsrajnejših mej. — V smislu § 18. družbinih pravil so se vdeležile današnje vodstvene seje kot svetovalke prvomestnice ljubljanskih podružnic gospe Franja dr. Tavčarjeva, Ivana Zupancičeva, Marija Trčkova ter zastopnice litijskih Slovencek gospa Terezina Svetčeva in gdč. Ljudmila Roblekova, kakor tudi prvomestnik št. Jakobsko-trnovske moške podružnice dr. Fran Papež. Navedene č. svetovalke z g. svetovalcem so bile vabljenе za 4. uro in so točno šle. — V njihovi navzočnosti se je natančno premetrilo vse družbino stalo glede kave in se ponavlja glasovalo za to, da se vstraja pri sklepu, storjenem v 155. vodstveni seji z dne 12. oktobra 1904., ki se je tovarnarju g. Ivanu Jebačinu iz posebne družbine obzirnosti službeno vročil še le 30. novembra 1904. št. 6210. — Glasom onega sklepa izza 12. oktobra p. l. se je pretrgala vez med družbo in dosedanjim zalagateljem družbine kave, g. Jebačinom v Ljubljani, vsled širši javnosti že znanih dogodkov.

Radi razmer, ki se v tej dolgi dobi do danes niso prav nič oblažile, pač pa izdatno poslabšale — sploh ni več mogoča kaka obnoveitev pogodbe ali kaka nova pogodba med družbinim vodstvom in med g. Jebačinom. — Nato se je na podlagi vodstvu došlih ponudeb oddala dobava kavinih izdelkov v korist družbe najboljšim ponudnikom. S temi svojimi sklepi se je družba glede kave postavila ob enem na brezprimerno bolje materialno stalo, nego ga je zavzemati mogla do danes. — O končnih družbinih korakih v tej stvari se obvesti vseljni slovenski narod svoječasnō po posebnem naznanilu. — Potem ko se je še sklenilo, da se založi nov družbin »narodni kolek«, je prvomestnik zaključil sejo ob 6. uri zvečer.

Odbor kobariških gospa se vsem damam in gospodom najsrčneje zahvaljuje, da so se v tako obilnem šterilu vdeležili našega plesa v korist »Šolskega doma« dne 26. februarja. Istočasno naznanja, da so sledeči preplačali vstopnino: G. Josip Uršič, Kobarid, 1 K, g. dr. Fran Franek, Kobarid 2 K, g. baron Hohenbüchel, Tolmin, 3 K, g. Miroslav Premrou, Kobarid, 8 K, g. I. Hrast, Livek, 1 K, gosp. dr. Dolenc, 4 K, g. J. Bergine, Kobarid, 2 K, g. Ferd. Gabršček, Kobarid, 3 K.

Dalje so nasledaji, ker se niso vdeležili plesa, vposljali sledeče zneske: g. I. Umek, Kobarid, 5 K, g. A. Lasič, Tolmin, 10 K, g. a. Jožefa Gabršček, Kobarid, 1 K, g. a. Terezija Bergman, Kobarid, 1 K, g. Anton Lazar, Breginj, 2 K, A. Volarič, Staroselo, 2 K.

Vsem tem izroka odbor še posebno zahvalo in se isti nada, da se še drugi vabljeni odzovejo vabilom s primernimi zneski. Odbor.

Veselilni odsek krojaškega plesa zahvaljuje tim potom vse one, kateri so preplačali vstopnino na plesu dne 25. febr. t. l., oziroma tudi one, kateri so doposlali razne zneske, ker se niso mogli udeležiti plesa. Vsem iskrena hvala!

(Dalje v prilogi.)

Vročnica ni velika. Tako je baje navadno zmerom v prvih dnevih. Nahaja se popolnoma pri zavesti, čuti splošno onemoglost, toda le malo trpi. Zdravnik nam je napovedal, da vročnica more priti do štirideset stopinj: pridejo velike bolečine, medlost in oteklina nog... To nam je obljubil!

Naj pride torej tudi konec sveta!

Bog! ako ima to biti záme kazen, pa prisegam, da odidem, in ne bom je videl več nikdar v življenju — samo Ti jo reši!

Dne 18. listopada.

Nisem je še obiskal doslej. Čujem pri njenih durih, toda ne grem notri, ker se bojim, da njen pogled name šujša njeno stanje in pomnoži vročnico.

Časih mi pride v glavo grozna misel, da se mi vtęgne zmešati, in da v tej znorelosti vtęgnem ubiti Angelico. Radi tega sedem znovič k pisanju — in hočem pisati neprestano, ker se mi zdi, da se s tem nadvladujem in držim čuvstva na uzdi.

Dne 19. listopada.

Skozi duri sem začul njegov glas in njeno stokanje. V tej bolezni so bolečine strašne. Po zdravniškovi napovedi je to navadna prikeza, toda po mojem mnenju je to slepa okrutnost! Teta je dejala, da neprestano stega roke ter objema njo, pa zopet mater okrog vratu in prosi rešitve. A tu nihče ne more pomagati, ko bi tudi razkopal steno!

Neprestana omedlevica. Bolečine so čimdalje večje. Noge ima otekle.

Zdravnik ničesar ne oznanja ter pravi, da se more vse obrniti na slabo ali na dobro. To sem vedel tudi brez njega! Vročnica dosega štirideset stopinj. Zaveda se že zmerom.

Premišljen je orožniški ritmojster g. S. Piantoni iz Gorice v Brno.

Goriška slovenska mladina raja danes zvečer v „Trgovskem domu“. Vabljeni gostje se ponovno uljudno vabijo na ta večer mladine, da se v njenem krogu prišerno in neprisliljeno poveselijo, da jim cvetje mladih let razvedri dušo in srce. Današnji večer naše mladine obeta biti eden najkрасnejših letošnjega predpusta. Vse priprave so dovršene; za cenjene goste so preskrbljene kar največje udobnosti. Presenečanja so na dnevnem redu. — Kdor se hočeš torej zabavati danes zvečer, pridi v „Trgovski dom“. — Odbor.

Velika Sokolova maskarada „V deveti deželi“. — Vse je v najboljšem teku. Zadnje brzovajke prihajajo še v deveto deželo, kakor: Carigrad, Ravnokar sve usli iz harema Bagdul Omuleta. Na postaji naju naj čaka voz. Fatima in Saída. London. Pridem. Odranite vse slavoloke, da lahko neopažen pridem v deveto deželo. Mahnov, ruski velikan. Taki in enaki telegrami (do sedaj jih je došlo ravno 37, med temi celo eden neplačan) dokazujejo eklatantno, kako se zanima ves svet za deveto deželo. Zadnji moment se je pojavila na pozorišču indijska žaba, ki si je služila v domovini svoji vsakdanjo hrano, oziroma vsakdanje muhe z vedeževanjem. Za muzej je došlo toliko predmetov, da je bilo treba sezidati posebno stavbo zanj. Avtomata bo morala goniti elektrika, ker se nočeta sama. Tako črnih večernic še menda ni bilo v Andaluziji in Škandalaviji, kakor bodo ravno v deveti deželi. Veliki mojster devetodeželskega vitežkega reda „rdečega lica“ razvije ves svoj pomp pri obhodu, in že sedaj brusijo viksi čarovnik in njegovi adjutantki sekire, da obglavijo nesrečnega tega in tega. Deveta dežela si je preskrbela nov vodovod pod zemljo, ki ho vplival isto tako krepilno na goltance in želodčne sekove kakor Hoffmannove kapljice sv. Martina s 157 pohvalnimi in priporočilnimi pismi, vsled česar že lahko pridejo vsi vabljeni gostje na maskarado, kdor pa ni dobil vabila in se bi rad udeležil devetodeželskega pusta, naj se obrne do g. Meljava.

Vabila za Sokolovo maskarado so razposlana. Ako kdo po pomoti ni, dobil vabila, naj se zgleda v „Goriški tiskarni“. — Vstopnice se dobe le proti vabilu na dotično ime v trgovinah Gabršček in Jeretič in na večer maskarade pri blagajni. — Ker so vstopnice numerirane po seznamu vabil, prosimo, da se vabil ne daje drugim osebam, ker bi prišle v nepravilike.

Ples orožniških podčastnikov v „Trgovskem domu“ 2. t. m. je bil gotovo najsijajnejša zabava letošnjega predpusta v Gorici. Veseliški prostori so že sami na sebi krasni in preskrbljeni z vso možno udobnostjo; za ta ples pa so bili odlični z nadmerno razkošnostjo. Razsvetljava je n. pr. popolnoma zadostna za sijajne plesne, a ta večer je bilo še okroglo 400 novih žarnic v različnih barvah in razsvetljenih v lepe skupine. Galerije so bile obrob-

ljeve z raznobarnimi žarnicami. Oder je bil spremenjen v razkošen vrtni paviljon; v ozadju med zelenjem cesarjev kip, nad njim pa mogočen napis „VIRIBUS UNITIS“ iz 174 elektrinih žarnic. Cela dvorana je bila odlična še z zelenjem in zastavami. Na čer so vodile stopnice od obeh koncev proscenija.

Udeležba od strani orožnikov je bila obilna; njihov nastop v lepih svojih uniformah je bil impozanten. Njim na čelu je bil ritmojster g. Silvij Piantoni, ki je bil sploh duša vseh priprav.

Pokroviteljice plesa so došle vse razun gospa dr. Pajerjeve, dr. Venutičeve in Lenassičeve; od Slovenk gospa dr. Treova, grofica Cristalnigg, grofica Degenfeld in druge; došle so tudi razne druge zastopnice goriške aristokracije, celo z dežele. — Udeležba na sploh pa je bila velikanska. Došli so civilni in vojaški predstojniki in dostojanstveniki, inteligenca brez razlike na narodnost pa je bila prav dobro zastopana. Tudi z dežele je došlo mnogo veljakov, županov, učiteljev in drugih mož.

Ples je otvoril ritmojster Piantoni z grofico Degenfeld, za njim okrajni poveljnik g. Kodrin z gospo Piantonijevo in potem vse dame iz „vrtne paviljona“. — Na to pa živahen ples do svetlega jutra. Četvorke je vodil g. Molek. — Dva mogočna električna reflektorja sta še čarobneje razsvetljevala tisto živahno vrvenje doil po naši krasni dvorani, dočim so bile galerije natlačene polne gledalcev obojega sploša in iz vseh stanov. — Nešteto očij iz cele dežele od priprostitih do najbolj aristokratskih je to noč občudovalo naš „Trgovski dom“ in se divilo prijetnostim, katere nudi občinstvu.

Restavracijo je oskrbel hotel Südbahn, buffet in kavarno pa g. Pečenko, ki je imel v svoji „turški kafani“ še posebno „damsko“ godbo. — Zadovoljnost na vse strani popolna.

Orožnikom, ki so po velikih večini Slovence ali vsaj Slovani, so lica žarela zadovoljnosti, da so priredili v „Trgovskem domu“ tako znamenito uspelo plesno zabavo. Čast in hvala jim!

Furlanski Fridolin pred sodnijo. V četrtek dopoldne je pričela na tukajšnji okrajni sodnji razprava proti don Gius. Calligaris-u, katehetu na ljudski šoli v Gradišču ob Soči. Calligaris je rojen v Ogleju ter šteje sedaj 34 let. Calligaris je obdolžen „fridolinstva“, storjenega nad dekleti, katerim je bil katehet. Razprava se je vršila pri zaprtih durih, in niti zaupnikov ni pustil branitelj na razpravo!! — „Fridolin“ tudi ni sedel na navadni zatožni klopi, marveč so mu prinesli stolico. Obtožen je zločinstva na 4 dekletih v starosti 11, 12, 13 let. Kaznoval je dekleta v šoli ter jih zapiral, potem pa uganjal z njimi reči, ki ne delajo časti črni sukni. Pred sodniki je vse tajil, rekel je, da jih je le včasih potegnil za krilce, če niso bile poslušne. Poklicanih je bilo 9 prič, ki so izpovedale vse v smislu obtožnice. Ker je branitelj dr. Flego predlagal še druge priče in

mu je sodni dvor ugodil, se je obravnava prelozila na večerajšnji dan.

Sodni dvor je sestavljen tako-le: predsednik svetnik grof Coronini, prisodniki svetnika Schmarda in Kuhačević ter tajnik Musina; dr. pravdnik vit. Vidulich. Branitelj dr. Flego.

Razprava se je večeraj skončala, ko so bile zaslišane še nekatere priče. Sodni dvor se je posvetoval eno uro. Obsodil je Katerheta Calligaris na 5 mesecev težke ječe. Calligaris je jokal, klical, da je nedolžen, in pulil si je lase. Branitelj je vložil pritožbo ničnosti.

Iz Kanala. — Da dobimo v Kanal vojake, je sedaj gotova stvar. V soboto je bila tukaj vojaška komisija, ki si je ogledala grad za bodočo vojašnico. Naloga te komisije je bila določiti uporabo posameznih prostorov ter določiti potrebna popravilja gradu. Načrt za to sta izdelala ženiški stotnik ter arhitekt Rossi iz Gorice ter napravila proračun vseh stroškov za popravilja na 18.000 K. Ta teden so se pa vršila pogajanja med občino in lastnikom gradu A. V. Jono glede najemščine in glede stroškov popravilja. V ta namen so bile sklicane v 3 dneh 3 občinske seje. Pri zadnji seji je bil navzoč sam c. kr. okrajni glavar in c. kr. okraj. komisar iz Gorice. — Starašinstvo je sklenilo: Pogodba glede oddaje gradu v najem se sklene na 5 let. Erar plača občini letnih 6400 K najemnine, a občina lastniku gradu 5400 K. Ker je ponudil podjetnik g. A. Kriznič iz Kanala za popravilja 14.000 K, je sklenilo starašinstvo prispevati tem stroškom s 10.000 K, a lastnik gradu s 4000 K. Dela v gradu morajo biti dovršena do srede aprila, ker vojaki se nastanejo tukaj že okoli 25. aprila in sicer 3 stotnije 7. lovskega bataljona, 1 stotnija teh pride v Tolmin. Vojaki so sami Slovenci, Kranjci in se nahajajo sedaj v Brucku.

„Izdajavsko delo liberalcev“. — „Slovenec“, glasilo ljubljanskega škofa, je silno hudo na „Sočo“, ker je začela razkrivati namene „Goriške zveze“, posestrime sleparske gospodarske organizacije na katoliški podlagi na Kranjskem. List ljubljanskega škofa pravi, da je to „izdajavsko delo“, potem pa v svoji gorečnosti imenuje „Sočo“ podloneumno glasilo, „Sočini“ culukafri, „Soča“ tuli... kakor bi jej kdo jezik trgjal iz umazanih ust... Tako ljubeznivo pišejo posvečeni gospodje krog „Slovenca“ v Ljubljani — potem pa pravijo o drugih, da so surovi. Rečem ti, da mi ne porečeš. — Naj bo prepričan „Slovenec“, da vse njegovo bruhanje nas le veseli, ker kaže, da smo na pravem potu. Naj psuje, kakor hoče — mi gremo naprej proti poskusom zanesti na Goriško tisto proslulo „gospodarsko organizacijo“ po vzoru žegnancev okrog ljubljanskega Šenkla, katera je prizadala slovenskemu narodu že toliko škode ter koristila letujcem. Vse sile napnemo, da obvarujemo ljudstvo v naši deželi pred takim zlom, kakoršno je

kranjska klerikalna organizacija storila kmetu.

„Slovenec“ se po svoji navadi zaletava pri tem v g. Gabrščka ter zahteva pojasnila, kako je njegovo razmerje do „Trgov. in obrtnega društva“ in do goriške posojilnice. Na to mu drage volje povemo, da ni bil Gabršček nikdar odbornik imenovanega društva, da je pa za isto storil mnogo dobrega in tudi žrtvoval je kaj za društvo. Njegovo razmerje je tu kakor do posojilnice čisto in korektno, razmerje „Slovenčevih“ farjev do slovenskega naroda potom združništva kakor na sploh pa skrajno sleparsko!

Kako podli so ljubljanski popje in kakó za vsako neljubo stvarno kritiko iščejo oseb, da udrihajo po njih, pa bodi jasno čitateljem „Soče“ iz dejstva, da g. Gabršček članka o „Goriški zvezi“ ni ne pisal ne inspiroval ter da ga je čital šele potem, ko je bil tiskan. Torej ne po osebah, ljubeznivi namestniki božji, marveč stvar sama naj vas briga.

„Krščeno“ mleko. — Radi „krščenega“ mleka je bil v četrtek pred tukajšnju okrajno sodnijo obsojenih 26 oseb na globo. Klicanih je bilo 28.

Nasledki Influence. — V bolnišnico usmiljenih bratov v Gorici so pripeljali 19letnega Jak. Štrava iz Bukovega pri Cerknem. Prijela ga je bila influenza, ki bi ga bila kmalu spravila v grob, Ali umrl ni, pač pa znorel. Hotel je ubiti sesto in brata.

Mestna mesnica — prodana. — Mestno mesnico je kupil tukajšnji mesar L. Illicher, ki se je moral obvezati, da bo prodajal meso po 8 vinarjev ceneje nego drugi mesarji. — Mestno mesnico je konec, s tem pa tudi odpora proti draginji po mesnicah, kajti mesarji držijo trdno skupaj, in ta kupljena mesnica ne bo nič drugega nego filijalka Illicherjeva. Na našem magistratu res ne znajo drugega nego norce briti z meščanstvom. Kdaj vendar zraste zadosten odpor proti takemu norčevanju?

Drzni tatovi. — V sredo ponoči so udrli neznan tatovi v zalogo piva Reinlinghaus na Kornu. Iz zaloge so šli v pisarno, premetali so knjige in druge reči, našli pa le 5 K. Lotili so se tudi blagajne, ali brez uspeha.

Torej tatvina na Kornu, koder gre vedno dosti ljudij, v tako živahnem delu mesta! V spomin nam prihaja tatvina, ki se je dogodila svoj čas v Gosposki ulici pri urarju Š., pa tatov še doslej niso našli. Pač kaže to, da imamo v Gorici premalo redarstvenega varstva, kar se je že ponovno povdarjalo, tudi v deželnem zboru. — Tatvina na Rondeaux in ta spominjata prav na drzne atvine v Trstu, kjer tudi ne pridejo na sled najdrznejšim tatovom.

Ponesrečil je sodn. sluga pri okr. sodnji v Tolminu Jos. Slejko, ko se je vračal domov iz Nemškegaruta zvečer v temi po snegu in dežju. Zašel je s pota ter padel po strmini kakih 50 m globoko v neko jamo. Pobil se je močno po životu in g. močno si je zlomil

Dne 20. listopada.

Sedaj že vem. Nihče mi tega ni povedal, toda vem za gotovo, da umre! Nadvladam vse svoje občutke ter sem celo miren. Angelica umre! Nocojšno noč, sedé pri njenih durih, sem videl to tako jasno, kakor sedaj vidim solnce. Človek v nekem stanju vidi reči, o katerih se razstresenim ljudem niti ni sanjalo. Proti jutru se je nekaj takega pripetilo v meni, da sem zagledal to skrajno neizogibnost takoj, kakor bi mi kdo odgrnil zaveso izpred očij in možgan. Nič na svetu ne more rešiti Angelice. Jaz vem to bolje nego vsi zdravniki.

Iu prav radi tega se več ne žalostim. Kaj pomaga to njej in meni? Obsodba nad nami je izrečena. Moral bi biti slep, ko bi ne videl, da nekaka moč, močna kakor ves svet, naju ločuje. Kdo je ona in kako se imenuje — ne vem. Vem samo to, da ko bi pokleknil ter butal z glavo ob tlak, molil in prosil, da bi morda gore premaknil — toda nje ne preprosim.

Ker bi mi sedaj mogla Angelico vzeti samo smrt — torej mora umreti.

Vse to more biti zelo logično — samo da se jaz s to ločitvijo ne strinjam.

Dne 21. listopada.

Angelica je danes izrekla željo, da me hoče videti. Teta je odpravila vse iz sobe, ker je bila prepričana, da mi bolnica hoče priporočiti mater, in tako je bilo tudi v resnici. Videl sem to svojo ljubljanko, to dušo svojega življenja. Še vedno je pri zavesti; oči ima bliščeče, duševne moči razvnete. Bolečine so skoro povsem prenehale. Vsi sledovi njenega prejšnjega stanja so izginili, in lice ima sedaj angeljsko. Nasmejala se mi je, a tudi jaz sem ji odgovoril s smehom. Od večeraj vem, kaj naju čaka, in zdí se mi, da sem že umrl, torej vladam sam nad seboj. Prijemši

me za roko, je začela govoriti o materi, na to me je ogledovala dolgo, kakor bi se me hotela nagledati poprej, preden ji oči ugasnejo — in dejala je:

»Ne boj se, Leon, jaz se počutim bolje, samo za vsak slučaj hočem, da bi ti nekaj ostalo po meni... Morda ti tega ne bi smela priznati takoj po moževi smrti, ker pa morem umreti, ti hočem povedati, da sem te zelo, zelo ljubila.«

Jaz pa sem ji odgovoril: »Znano mi je to, moja najdražja!« Držal sem jo za roke in zrla sva si v oči. Ona se mi je prvokrat v svojem življenju smehljala kakor zaročnica. Jaz pa sem se tudi v tem zvezal z njo z vezjo, ki je vstrajnejša nego vse dosedanje. Počutila sva se v tem hipu dobro, dasi je bila nad nama žalost, močna kakor smrt. Zapustil sem jo še le v trenutku, ko so mi dali znamenje, da je došel duhovnik. Poprej me je še prosila, naj se ne prestrašim njegovega prihoda, ker ga ni poklicala radi tega, da misli umreti, marveč ker je v vsaki bolezní boljše, ako se človek pomiri.

Po odhodu duhovnika sem se vrnil k njej. Po tolikih nočeh, prebitih brez spanja, je bila utrujena in je zaspala. V tem hipu spi. Kadar se sprebudi, ne odstopim več od nje, k večjemu le takrat, ko bi znovič zaspala.

Dne 22. listopada.

Angelici je očitvidno odleglo. Gospa Celina je vsa iz sebe od veselja. Jaz edini izmed rodbine vem, kaj je to. Ni bilo treba zdravniku praviti mi, da se približuje otrpnelost črev.

Dne 23. listopada.

Angelica je danes v jutro umrla.

Rim, dne 5. grudna.

Mogel bi postati tvoja sreča, a postal sem nesreča — in jaz sem vzrok tvoje smrti, kajti ko bi bil drugačen človek, ko bi mi ne bilo manjkalo vsakoršne podlage za življenje — pa bi ne bili prišli náte ti pretresi, ki so te umorili.

Jaz sem to že ob času tvojih poslednjih trenutkov na svetu razumel in obljubil sam sebi, da pojdem za teboj. Obljubil sem ti to ob tvoji smrtni postelji in moja dolžnost je sedaj pri tebi.

Tvoji materi zapuščam svoje premoženje; teti — Kristusa, v čegar ljubezni najde tolažbo v poslednjih dnevih, sam pa grem za teboj, ker — moram.

Ali si morda misliš, da se jaz ne bojim smrti? Bojim se je, ker ne vem, kaj se nahaja ondi, ter vidim zgolj temo brez meje, pred katero se tresem. Ne vem, ali je ondi ničnost ali kak obstanek brez prostranstva in časa, ali morda kak vihar med planetami nosi duševno »monado« z zvezde na zvezdo, ter jo vcepja v nova bitja; ne vem, ali je ondi neizmerni nemir ali mir takisto neizmeren in tako popoln, kakor ga le vsemogočnost in vsedobrota dati more.

Toda ako si ti navzlic mojemu »ne vem« umrla — kako naj še jaz dalje tukaj ostanem in živim?

Torej čim bolj se bojim in čim bolj »ne vem«, tem bolj te ne morem pustiti same ondi — ne morem, moja Angelica — in grem.

Bodisi da že tam skupno vtoneva v ničnosti, ali pa naj bo skupna najina pot, a tukaj, kjer sva se toliko namučila, naj ostane za nama le molk.

KONEC.

Tako je ostal celo noč v strašnem stanju. V jutro je začel klicati. Slišal ga je nekdo, ki je hitel v vas povedat v strahu, da je čul človeški glas. Prišli so mu na pomoč, ga potegnili na cesto, prenesli v Tolmin, potem pa v Gorico v bolnišnico.

Gospoška ulica je nasuta s tako debelim gruščem, s kakršnim se ne posipajo ceste niti zunaj na deželni, ne pa v mestu po tako prometnem kraju! Živina strašno trpi. Sedaj vozijo za železnico razne težke reči. Drugodi se pelje živina, v Gosposki ulici ne more vsled velikega kamna nikamor naprej. Treba je celo pripraviti. — To je nov škandal za magistrat. Prav usojeno jim je, da ne naredijo nič pametnega, ampak samo kaj takega, kar razburja občinstvo.

Narodno izobraževalno društvo „Bodočnost“ v Velikih Zabljah vabi na veselico, katero priredi v nedeljo dne 5. marca 1905. v zaprtih prostorih g. Josipa Paljka. Vspored: 1. Pozdrav, govori jurist Rado Hrobat. 2. Iv. pl. Zajc: „Nočni stražari“, možki zbori. 3. Godba: „Hej Slovani“. 4. Aljaž: „Triglav“, možki zbor. 5. Godba: „Mladi vojaki“. 6. Laharnar: „Vinski hram“, možki zbor. 7. Igra: „Kdaj pojedete domov?“ 8. * * „Jan ni bedak“, možki zbor. 8. Ples. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina k veselici 40 vin., sedež 10 vin. Pri veselici sodeluje pevsko društvo iz Šmarji. Slavna društva, prijatelje in somišljenike k mnogobrojni udeležbi najuljudneje vabi — odbor.

„Tržaški Sokol“ priredi jutri 5. t. m. veliko maskarado v gledališčni dvorani „Narodnega Doma“. Čisti dobiček je namenjen za ureditev telovadnice. Na pustni torek pa priredi „Sokol“ maskirani plesni venček bratom in prijateljem.

„Narodna čitavnica“ v Cerknem vabi k veselici, katero priredi dne 5. sušca 1905. v dvorani „Gospodarskega doma“.

Korso na pustni torek obeta biti letos jako lep, kakor se da soditi po predpripravah. Razpisane so tudi nagrade in darila za najboljše udeležence.

Uro je prodal. — Nekaj Al. Bandev je prišel v hišo Decollejevo, rekoč sinu Decollejevemu, da mu je naročil oče priti po stensko uro, da jo popravi. Bandev je namreč urar. Sin je dal uro Bandevu, ki je pa ni popravil, marveč takoj prodal.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Pontoni-Kürner.

K zlatarju je prinesla na prodaj neka ženska s Trnovega zlato „broš“ z dragimi kamni. Zlatar je gledal „broš“, potem pa povabil žensko na policijo. Na policiji je rekla, da je našla „broš“ v mestu. Naznanili so jo sodniji.

Lepe in cene preproge in zavesa. — Tovarna preprog Grendi na Dunaju I. razposilja zastoj in franko svoj najnovejši v naravnih barvah izdelan krasen katalog.

Vojna med Rusi in Japonci.

Velika bitka?

Boji se nadaljujejo na celi fronti, in splošno se sodi, da se razvijajo ti boji v veliko, morda odločilno bitko. Japonci se pomikajo polagoma proti severu, Rusi pa vtrjujejo silno svoje desno krilo. Dosedanji boji po teh krajih se smatrajo za predigro velike bitke. — Maršal Ojama prodira na celi črti ter grozi ruskemu levemu krilu. Rusi so pregnali Japonce s prelaza Tunsilailin ter jih potisnili do Gutulina, kjer se je unel hud pehotni boj.

Četrto brodogje.

Rusija hoče poslati na bojišče še eno brodogje, to je četrto. V Kronštatu so že pričeli oboroževati razne ladje.

Za ojačenje ruskega brodogja se je nabralo doslej prostovoljnih darov okoli — 13.000.000 rubljev.

O uljudnih bojih na ruskem levem krilu

poročajo iz Sahetuna. Ruski vstočni oddelek v Kudiasanu je odbil hude napade Japoncev ter ostal v svojih pozicijah. Kolona, ki je napadla Japonce na zapadni strani, je trpela mnogo in imela znatne izgube. Ob 3. uri v jutro so napadli Japonci sotesko Gutulin; nekaj napadov so Rusi odbili. Boj je ponahal šele ob 9. uri zjutraj. Pri Nansanpu so bili Japonci odbiti. Japonci obstreljavajo tudi vso okolico Putilovega griča.

Kuropatkinovo poročilo o boju pri Tsinhečengu.

General Kuropatkin je poslal o boju pri Tsinhečengu to le poročilo: Dne 25. t. m. ob 5. uri zjutraj je sovražnik zasedel vas Tsinhečen. Stovilo mrtvecev je zelo veliko. Poveljnik našega voja nagaša, da so se naši vojaki borili z veliko hrabrostjo. Neka stotuja, ki je branila gorski prelaz Selin, je odbila več napadov mnogoštevilnejših japonskih čet. Dve stotniji, ki ste branili Bereznevski grič,

ste se zapletli v ljut boj z bajoneti, v katerem sta bila ranjena poveljnika obeh stotnij. Stotnika Viloviča, ki je bil ranjen na roki, je njegova stotnija siloma oprostila iz sovražnikove rok. Kompanije, ki so bile odposlane preprečiti, da bi sovražnik ne obšel levega krila naših pozicij, so bile obkoljene od treh strani, a so še vstrajale proti sovražniku, dasi so že izstrelile vse svoje patrone in zagotovile vsem našim oddelkom varno umikanje. Dotične pozicije so še le zapustile na pismen ukaz.

V svojem zadnjem telegramu pa javlja Kuropatkin, kakor se poroča iz Petrograda, da so jeli Japonci prodirati proti Gutulinu in Vanfalinu ter pričeli z vso silo s topovi obstreljevati ruske pozicije, nahajajoče se v ti okolici.

Japonci za hrbtom ruske armade?

„Daily Telegraph“ javlja iz Sinmintina: Kakor se poroča, je dospelo v Fakumeni 40.000 Japoncev. Tja so prodrli preko gričevja ob mongolski meji.

Dozdevne hunguške čete, katere so Rusi porazili pri Lišjavu, so bili japonski vojaki v kitajski obleki. V soboto zjutraj je prodiralo 6000 Japoncev z artiljerijo med Sinmintinom in reko Liao v severno zapadni smeri proti Fakumenu. Vodja ruske banke v Mukdenu je dobil obvestilo, da naj vse uredi, da se v kratkem banka zatvori.

Steselj v Petrogradu.

Dne 1. t. m. je došel v Petrogradu Steselj s svojo soprogo ter je bil na kolodvoru vsprejet od vojnega ministra generala Saharova in načelnika generalnega štaba generala Fralova. Soprog Steseljevi so dame portarturskega odbora poklonile sopeko cvetic. Steselj je ob hura-klicih šel v paradno dvorano. Tukaj je ob nagovoril general Bogdanovič ter naglasil, da general Steselj zopet vidi Rusijo, ki je v neprilikah radi neuspahov na bojišču in radi notranjih nemirov. General Steselj je v svojem odgovoru izrazil svojo prepričanje, da niso provzročili Rusi, ampak da je to delo Japoncev, ki so na ruske pozicije na bojišču poslali vse polno proglasov.

General Kuropatkin poroča:

General Kuropatkin je brzojavil dne 27. pr. m. Sovražnik je bil prodrl proti našim četam do Banjapudze, toda bil je odbit, tudi napadi Japoncev pri Gutulinu in Bejgulinu so bili odbiti. Naši lovci so sovražnika ob vsej fronti nadlegovali; isti so metali v vas Sandepu granate, vsled česar je tamkaj med sovražnimi četami nastal velik strah. Ob 10. uri zvečer sem prejel poročilo, da so Rusi zavzeli predmostno vtrdobo mostu čez reko Šaho, pri čemer je bilo zaplenjeno mnogo raznega orožja. Brzojavka generala Kuropatkina 1. t. m. se glasi: Naše sprednje čete pri Kudazi držé svoje pozicije. Po ljutem boju so bili Japonci pri Gutulinu odbiti.

Esakdra admirala Roždestvenskega.

Iz Pariza se brzojavlja „Novemu Vremenu“: Semkaj so došle vznemirjajoče vesti iz Madagaskarja. Japonci se pripravljajo, da bi rusko brodogje zapleli v novo hullsko afero. Francoska vlada je dobila od guvernerja poročilo, da se je pojavilo v vodah v bližini Madagaskarja 8 do 10 sumljivih malih ladij, ki so jih Japonci poslali s Filipinskih otokov. Nevarnost je velika, da bi ne polagale min in napadle rusko ladjevje s torpedi.

Razgled po svetu.

Zadnje vesti. — Finančni minister je odgovoril v seji drž. zboru včeraj na interpelacijo glede žel. zveze Čerwinjan-Belvedere. Schuhmeier je kritikoval postopanje z vojaki in vojaške bolnišnice. Kršč. soc. in socialisti so se na to sprli. Ellenbogen je vložil interpelacijo proti tržaškemu preiskovalnemu sodniku dr. Barzalu. — Trdi se, da se bije v Mandžuriji bitka, kakoršne ne pozna zgodovina. — Obstrukcija železničarjev v Italiji traje dalje.

Državni zbor. — Seja 28. pr. m. Poslanec Ellenbogen je interpeliral brambovskega ministra zaradi postopanja kontreadmirala viteza Maulerja napram svojemu slugi, rekrutu Belosu. Admiral je vojaka tako pretepel, da leži bolan. — Trgovinski minister baron Call je obrtno novelo vsestransko razložil. Rekel je, da obrtna novela ne bo v škodo ne industriji ne delavstvu. Za delavstvo pomenijo celo veliko zboljšanje določbe v zakonu o ureditvi zasebnih posredovalnic in o izkazovanju obrtnih delavcev. Nadalje je povedal minister, da se je ministrstvo vsestransko bavilo z zahtevo o izkazilu usposobljenosti v trgovini, toda našli so se proti temu načelni pomisleki. Nadalje je zakon v interesu krojačev in čevljarjev, ker trgovcem zabranjuje jemati naročila in mero. Dimnikarjem se odkažejo okrajji ter se jim določijo tarife itd. — Posl. Glückner je kritikoval predlog, ki ne odgovarja pričakovanjem malih obrtnikov, posebno se niso vpoštevale zahteve gostilničarjev. — Posl. L. Hofer je zahteval razne odredbe v prid obrtništvu, ustanovitve državne zadržne banke, zavarovanje za starost in onemoglost, ustanovitve rokodelskih zbornic, uvedbo izpitov za mojstre itd.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi v nedeljo, dne 5. sušca t. l. ob 7. uri na večer v dvorani „Zum Senator“ I. Felderstrasse štev. 2, društveno zabavo, pri kateri sodelujeta društveni moški zbor pod vodstvom gospoda Vinko Krušiča ter gospod Franjo Fras z igranjem na glasovir. Po koncertu sledi ples.

„Vesna“ priredi svoj I. redni občni zbor dne 4. marca 1905., pri Richterju (Dunaj III. Rennweg N.o 3) ob 7. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odb. 3. Poročilo preglednikov. 4. Volitve. 5. Eventualia. — Slovanski gostje dobrodošli!

Iz parlamentarnih odsekov. — Proračunski odsek je začel 28. pr. m. razpravljati o subvenciji avstrijskemu Lloyd. Poročal je posl. vitez Vukovič, ki je predlagal končno resolucije: 1. za ustanovitev strokovnih konzulatov v Adenu in Džibutiju; 2. ker poteče leta 1906. pogodba z Lloydom, skrbeti je pravočasno, da se mu zagotovi parobrodna vožnja po sedanjih progah, in 3. skrbeti, da bodo ladje redno obstajale na vožnji v vzhodno Afriko v abesinskem pristanišču Džibuti. —

Socijalnopolitični odsek je sklenil, nadaljevati posvetovanja o penzijskem zavarovanju zasebnih uradnikov ter sporazumno z vlado dognati, kake spremembe bodo potrebne vsled vladnega programa o splošnem zavarovanju za starost in onemoglost.

Obsojena na vislico. — Pred ljubljansko poroto sta bila obsojena na smrt na vislicah 23 let stari čevljarjski pomočnik J. Jurečič iz Jelšan, in Marija Smukavec, rojena Arh, stara 28 let, iz Nemškegaruta, pristojna v Boh. Bistrici. Ta ženska je bila poročena z dobrim delavcem Smukavcem, imela pa je razmerje z nekim Vrečkom, s katerim sta bila pobegnila na Nemške, ko je pobrala možu denar. Vrečka so pozneje prijeli v Trstu in v Ljubljani obsodili v ječo, ona se je vrnila k možu. In ta, namesto da bi bila dobra mati svojima otrokoma, je začela ljubimkati z Jurečičem, in ko mu je rekla, da bo oče, ga je dobila popolnoma na svojo stran. Dala je denar za revolver, in Jurečič je vstrelil lani 4. dec. Smukavca. — Sodnija je obsodila na podlagi porotniškega izreka oba na smrt na vislicah, in sicer prvo Jurečiča, potem žensko Smukavec. Smukavec je povila v zaporih pred 10 dnevi dečka. Umor se je zgodil v Boh. Bistrici.

Samomor v Trstu. — V Rojanu se je vstrelil v postelji 49 let stari strojevodja južne železnice Iv. Pugel. Ko je žena šla iz sobe, ji je rekla: Zbogom! potem pa se vstrelil v sence. Zapustil je 2 sina in 1 hčer.

Krojaški učencem morilec. — Krojaški učence Iv. Dietl v Bocnu je bil večkrat kregan, zato je sklenil umoriti mojstra in ženo. Ponoči je napadel mojstra ter ga že ranil z britvijo na vratu, kar se je zbudila žena. Posročilo se jima je ubežati pred besnečim učencem. Porotniki so mu prisodili 3 leta težke ječe.

Uljudni uredniki. — V uredništvih ne poznajo navadno preveč uljudnosti do poslanih jim rokopisov. Če je za rabo, se priobči, če ni, pa se vrže v koš, in če se doposiljatelj še tako jezi. Drugače pa je na Kitajskem. Kakor poroča „Gaulois“, je vrnil neki kitajski urednik rokopis s takim-le pismom: „Čitali smo Tvoj rokopis z neskončno radostjo in ubeškimi navdušenjem. Pri svetem prahu naših pradedov prisegamo, da ni mam prišlo v roke doslej še tako mojstersko delo. Ako bi to natisnili, bi nam ukazal cesar, naš visoki in mogočni gospod, vzeti si to delo za vzorec ter ne priobčiti nikdar več kaj manj vrednega. Ker pa bi tekem deset tisoč let bilo nemogoče najti kaj temu primernega, ti vračamo rokopis s spoštovanjem in tresočimi se ter Te prosimo o-lpuščenja desetisočkrat.“ — To je uljudnost, ki pač ne more nikogar razžaliti! Kdor torej ne more oddati svojih rokopisov v uredništvih Evrope, naj jih pošlje na Kitajsko.

Davek na glodalške listke namerava vpeljati berlinska mestna občina.

Štajerski Fridolin. — Pred porotno sodnijo v Celju se je 25. pr. m. vršila kazenska obravnava proti kaplanu Lorencu Šlambergerju, ki je nazadnje služboval v Žetalah pri Rogatcu. Šlamberger je bil katehet in je porabil to priliko, da je solarice učil ne le veronauka, nego tudi različnih svinjarij. Pokvaril je celo vrsto deklic, ki se niso bile stare 14 let, poleg teh pa tudi mnogo starejših deklet. Obsojen je bil ta božji namestnik na 18 mesecev težke ječe.

„Primorski list“ ne bo o tem poročal! Radi razpečevanja ponarejenega denarja je bil pred dunajskimi porotniki obsojen Ernest Liebel na štiri leta težke ječe.

Napad na vlak. — Med Debrečinom in Niregihazo so napadli v nedeljo zvečer kmetje v velikem številu osobni vlak. Metali so v vlak veliko kamenje ter razbili skoro vsa okna. Ranjena je tudi neka oseba. Tak napad se je tam že nekoč izvršil.

Proglas popa Gapon. — Iz Rostoka ob Donu poročajo: Humanitete je priobčila proglas ruskega popa Gapon na proletarijat in odprto pismo na carja Nikolaja, ki je sestavljen v brezumno ostrih izrazih ter preti z dinamičnimi atentati in drugimi teroristično revolucionarnimi sredstvi.

Tat oproščen pred dunajsko poroto. — Na Dunaju so sodili pred poroto tramvajskega kondukterja Iv. Štifa. Ta je bil ukradel grofu Henkelju zavarovalno pogodbo za 40000 K in 6000 K denarja, vse skupaj v zavitek. Od tega je vzel 2000 K, potem pa položil zavitek in deponiral. Štift je končno obstal tatvino, rekel je, da je storil to, ker je hotel poročiti neko dekle, ki je pa zahtevala, da se mora izkazati, da ima kaj denarja. Policija je mislila, da je napravil Štift tatvino v družbi in ne sam. Radi tega je šla vanj, naj pove sokrivca. Štift je rekel pred sodnijo, da bo v tem slučaju prost, in imenoval je sokrivca nedolžnega grofovega slugo. Nedolžnost se je pokazala hitro. Porotniki so odgovorili na vprašanja tako, da je morala sodnija Štifa, ki je priznal tatvino, oprostiti. Pri razpravi je bilo navzočega mnogo občinstva, ki je z „bravo“-klici pozdravilo oprostilno razsodbo!

Zlata na kupe. — Dne 16. pr. m. je imela francoska banka, kakor poroča „Figaro“, zlata za 2.813.082.540 frankov. Nijeden denarni zavod na sveta še ni dosegel takega rekorda. Kilogram udenarjenega zlata ima vrednost 3100 frankov; torej tehta zlato v banki 907.446 kg. Ako bi se hotelo to zlato odpejati, bi bilo treba v to svrhu 2 popolna vlaka po 45 vozov; v vsaki voz bi slo 10 ton, pa bi ostalo še 7446 kg. 2.813.082.540 frankov da 140.654.127 kosov po 20 frankov. Ako bi se jih zložilo skupaj, bi dosegli dolžino 2.953.736 m, torej 50 km več nego znaša pot iz Madrida čez Pariz v Rim.

Prvih 5000 kron

za „Narodno šolo“ v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem.

Kdo jih je dal? Št. Jakobčani smo dali 2772 20 K, ostala Koroška je dala 2047— K, Koroška vkup torej 4819 30 K.

Amerika je dala 50, Štajerska 48 20, Kranjska 42 50, Primorsko 20—, Moravsko 10— in Srbsko 10— kron.

Kaj nekisi pripovedujejo navodene številke? Skrivoma si marsikaj šepetajo na uho; o nečem pa se razgovarjajo na glas: Vidite, kako zelo potrebna je „Narodna šola“ v Št. Jakobu v Rožu. Dasi Št. Jakobčani in Korošci sploh niso premožni, so vendar za „N. šolo“ v treh mescih žrtvovali že 4819 K. Ali to ni očitno dokaz, da Korošci smatrajo novo šolo za prepotrebno ladjo rešilko, ki naj jih reši potopa v morji nasilnega ponemčevanja po javnih ljudskih šolah!?

Da, tako je, dragi rojaki! Če so Slovenci na Koroškem hočemo ohraniti, si moramo oskrbeti še več narodnih šol, za sedaj pa — vsled nove železnice — najpotrebnejšo „Nar. šolo“ v št. Jakobu v Rožu. — A kje so naše moči? Z vsemi svojimi žrtvami pač moremo pokazati svojo dobro in svojo najboljšo voljo — višje pa ne moremo. Moči naše so kljub najboljši volji preslabe — ter bodo — brez izdatne bratske pomoči — omagale.

Zato pa z zahvalo za dozdajne podpore združujemo novo prošnjo: bratje Slovenci in sestre Slovenke, ne zapustite nas!

Vedimo in bodimo uverjeni, da s Št. Jakobsko „Nar. šolo“ zidamo trdnjavo celemu narodu slovenskemu. Kajti če pade meja, je v nevarnosti tudi sredina. Ta zavest naj podvoji našo radodarnost in — delavnost! (Prispevke prejema Matej Ražun, župnik, pošta Št. Jakob v Rožu, Koroško.)

Fr. Kobentar, župan, Fr. Majer, nač. š. s. M. Ražun, župnik.

Išče se
izučenega mizarja
zmožnega v vodstvu
mizarstva in stavbenega mizarstva.

Pri istem podjetju je prostih šest mest mizarških pomočnikov.
Ponudbe na naslov: C. M. upravništvo „Soče“ v Gorici.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.
TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.
Najceneje kupovališče priborkega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.
POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.
POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.
Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.
Mišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.
Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Prva koncesionirana delavnica z modernim obratom za fino mehaniko fiziko, matematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelododov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenil.
Ivan Potočnik & A. Hügel
Gorica, za vojašnico.
Precizijska delavnica predmetov za merjenje.
Bogata zaloga raznih predmetov za razsvetljavo za pilnovo in električno luč.
Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pebakrenje in poniklanje — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Gorica * Gorica
Klimatično zdravišče
Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetljava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Ure na nihalo
z godbo

so zadnja novost. Te francoske miniaturne ure na nihalo so dolge 70 cm, skatlja je iz orehovega lesa, fino politirana, z umetno zrezljanimi obkladki ter igra vsako uro najlepše korčnice in plesne. Cena z zabojem in odpošiljanjem le 8 gld. Ista ura brez godbe, a bje pol in cele ure, z zabojem in odpošiljanjem samo 6 gld. Da bje kakor ura zvonika gld. 6-50. Te ure niso samo zanesljivo točno idoč, ampak tudi lep okras vsake sobe. Budilka z zvoncem in po noči s svetlečo tablico s številkami gld. 1-70. Budilka z godbo, igra mesto zvonil gld. 6-.

Razpošilja po povzetju. Kar ne ugaja vrne denar.
Cenik ur, verižic, prstanov itd. zastoj in franko.

Josip Spiering, Dunaj I.
Postgasse št. 2-93

Java Kava

direktno od pridelovalca.

Pošilja se vrečica s 5 kg colnine prosta brez vseh stroškov na vsako poštno postajo surova:

Marka Javoflor najfinejša . gld. 6-95 * Java salvador mešanica . gld. 6-10
Marka Javoflor fina zelena . „ 6-20 Kapucinska mešanica, žgana „ 7-

Čaj 1 kg gld. 2-80, gld. 4-—, gld. 5-50.

TURK & DR.

posestnik plantaž na otoku Java. Pošiljatve iz skadišča v luki.

Trst, Acquadotto 62.

Cenik brezplačno in franko.

NAZNANILO.

Podpisani si usojam naznaniti slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruga« v Solkanu svojo veliko tovarno

pohištva vseh slogov,
od najpriprostejega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim gledé svoje tehnične izobrazbe za precizno in v vsakem pogledu dovršeno delo.

Cene brez konkurence.

Za obila naročila se toplo priporoča odličnim spoštovanjem
Fran Srebernič, mizarški mojster.

Eksport **Mizarska zadruga** Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vedno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orizantu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varšitino ali zastavo 6 %, na menice 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K=123.644. — Hranilne vloge 1.416.573-66. — Posojila 1.471.650-42. — Vrednost hiš 162.162-93 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 70.125-85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Anton Ivanov Pečenko — Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Auerjevih dodidov v Ljubljani in plzenskega piva »vrazar« i: sloveče teče »Mošćanske pivovarne«.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na deželo od 100 kg naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštona in točna.

Nova trgovina v Gorici.

Otvorili smo novo trgovino, ki ima:

knjige, časopise (slovenske, hrvaške, ruske, češke, nemške, italijanske, na željo preskrbi vsak časopis v kateremkoli jeziku), papir vseh možnih vrst, pisarniške in šolske potrebščine (peresa, svinčniki, ročniki, črnilo, radirke itd. itd.)

Razglednice v najbogatejši izbiri (nad 4000 vzorcev), med temi vse možne slovanske, narodne ali izdelki slovanskih umetnikov. Prekupcem velik popust.

Slike: zgodovinske, posvetne in nabožne, slovanskih umetnikov z umetniškimi okvirji tudi slovanskega izdelka.

Kipi: Preširen, Vodnik, Vega, Jurčič, Kesnik, Slomšek, Tolstoj, kralj Petar II. srbski, S. Gregorič, Levstik itd.

V kratkem bo trgovina vrejena in popolna. Rodoljubi se lahko prepričajo, da bo to modern vseskozi slovanski zavod, kakoršnega na cellem Primorskem doslej ni bilo. Kazali hoče rojakom napredujočo slovansko umetnost, znanstvo, slovstvo v vseh panogah, in vzbujati za vse to med rojaki smisel in čut.

Rojkom v mestu in na deželi se toplo priporočamo

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

CHRISTOFFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.
Priznana težko posrebrnjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christoffle & Cie — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christoffle.

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Paprika iz Segedin
I. vrste, cvetlična paprika, sladka, garantirano pristna, priznana izvrstne vrste. Lastni pridelak kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franko. Kar ne ugaja se sprejme nazaj.
Poslovnica za razpošiljanje deželnih pridelkov
Haupt A. Ru. o/1 Budimpešta, VII. Ovdag, 22. G Z I.

Zaščitna znamka: „Sidro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno hol blažujoče masilo; cena 80 vin., K 1'40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

10.000 kg travnega semena

katero mi je ravnokar došlo iz Škotskega, sveže in mnogovrstno najboljše vrste; velika zaloga tudi drugih krmilnih semen kot detelje, pese, korenja, repe itd., kakor vsa zelenjadna in cvetlična semena priporoča edina na Kranjskem strokovno vrejena in odlikovana semenska trgovina vse po najnižjih cenah. — Cenik za leto 1905 se dobi na zahtevo brezplačno.

Z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika
v Ljubljani.

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih, zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.

Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerno.

Mihael Ussai

kovaška in ključavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršnje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

Lekarna Cristofoletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfižovo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Zvirna steklenica tega olja naravnornene barve po K 1'40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so norvozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času in z gotovostjo vse kostno boleznii. Zlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vodno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čeh. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijeva pijača iz kine in železa najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki terzod ra vijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želočnih boleznih ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešuje in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežene velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele raditega manjkati v nobeni meščanski ali kmečki hiši. Dobivajo se samo: Mesna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14'60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim upehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili: Ivan Barotincič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamič, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360. Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stejni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo zalogo šivalnih strojev raznih sistemov, za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in popravo jamčiva od 5-10 let.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

Z znamko „JELEN“.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad lme „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Auggig & E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Stolna ulica št. 9.

Dobiva se povsod!